

BALLET MOSCOU

EL LLAC DELS CIGNES
DIVENDRES 10 D'AGOST - 22:00h

LA BELLA DORMENT
DISSABTE 11 D'AGOST - 20:00h

AUDITORIUM

VENDA D'ENTRADES A
TAQUILLES AUDITORIUM
SERVICAIXA

BALLET DE MOSCÚ

AUDITORIUM DE PALMA DE MALLORCA
CENTRE PER A LES ARTS I CONVENCIONS

Divendres, 10 d'agost a les 22h.

EL LLAC DELS CIGNES

Coreografia: Marius Petipa – Lev Ivanov

Música: **Piotr I. Tchaikovski**

Dissabte, 11 d'agost a les 20h.

LA BELLA DORMENT

Coreografia: Marius Petipa – Lev Ivanov

Música: **Piotr I. Tchaikovski**

Què té el Ballet de Moscou què és tan estimat pel públic?

Perfecte! Extraordinari! Únic! Genial! Sensual! Meravellós! Ho diu la crítica i el públic. Més de cent representacions l'últim any a diversos teatres. Contribuint a la difusió del ballet amb les seves representacions.

La Companyia

Fundat l'any 1989 pel coreògraf i ballarí rus Timur Fayziev. El **Ballet de Moscou** està format per alguns dels més destacats ballarins i coreògrafs dels ballets russos, com el Bolxoi o el Stanislavski i és avui per avui una de les companyies més importants del seu país. Des de la seva fundació, ha realitzat més d'un miler de representacions i més de 60 gires per tot el món, Japó, Xina, Taiwan, Itàlia, Suïssa, Anglaterra, Espanya, etc.. El 1991, la companyia fou elegida pel genial Rudolf Nureyev per a la seva darrera gira per Europa. **El Ballet de Moscou** posseeix un extens repertori on destaquen títols com *El llac dels cignes*, *Trencanous*, *la Bella dorment*, *Somni d'una nit d'estiu* i les seves darreres produccions *Carmen*, *Don Quixot* i *Romeu i Julieta*

Director:

Timur Fayziev.

Nascut el 1953. Es va graduar a l'Escola Acadèmica de coreografia del Teatre Bolxoi de Moscou en 1971. Des de 1971 fins a 1991 treballà com a solista del prestigiós ballet Stanislasky - Nemirovich Danchenko de Moscou, amb papers com "L'ocell de foc", "La Ventafocs" o "Giselle", entre altres. En 1978 fou convidat pel famós coreògraf Tom Chilling per a col·laborar com a primer ballarí a la Komiche Òpera de Berlín. El 1983 entra a formar part de la companyia russa "Ballet Stars of Moscow" amb els quals va anar de gira durant dos anys. En 1989, quan encara treballava com a solista, va fundar la seva pròpia companyia "El Ballet de Moscou" amb la qual ha fet gires per 60 països de tot el món i ha realitzat més de 1000 representacions.

L'any passat va dirigir DON QUIXOT en el Teatre de l'Òpera de Roma.

Solistes:

Cristina Terentieva

Va néixer a Chişinău l'any 1983.

Del 1991 al 2000 estudia a l'escola de coreografia de Chişinău.

El 1994 obté el diploma de l'Associació Minkus.

El 1996 guanya el 2n premi en el concurs Internacional de Constanta, Romania.

Al 1998 rep el diploma en el concurs internacional de Varna, lliurat pels membres del jurat, N.Bessmertnova i N. Makarova.

1998 obté el diploma de l'organització internacional de "Deagylev"

2000 comença a ballar amb l'Òpera i Ballet Nacional de Moldàvia.

En el seu repertori inclou els papers protagonistes de "El Llac dels Cignes", "La Bella Dorment", "El Trencanous", "Don Quixot", "Chopiniana", "Cipollino."

Del 2001 al 2003 treballa com a solista, amb el seu marit Alexei Terentiev, a la Atlantic Ballet Theatre del Canadà.

Al 2007 va guanyar el Gran Prix en el Competició Internacional d'artistes e ballet a Viena.

El 2008, en el 23 competició de Ballet clàssic Internacional de Varna guanya:

-Medalla d'or, 1r Premi de la competició.

-Premi a la millor coreografia original contemporània de Radu Poklitaru.

-Premi Especial del jurat.

-Premi de "Sansha", patrocinador.

Solistes:

Alexei Terentiev

Va néixer el 1976, a Moldàvia.

Va començar els seus estudis de ballet a l'edat de 10 anys a l'Acadèmia de Ballet Bolshoi, amb Peter Korogodsky.

Va continuar els seus estudis a l'escola de coreografia de l'estat de Moldàvia, graduant-se el 1993.

Des de llavors, ha ballat a l'Òpera i Ballet Nacional de Moldàvia com a solista.

El 1995 en la competició de Ballet clàssic Danovsky (Constanta, Romania), Alexei guanyà el 1r premi en la categoria sènior pel Pas de Deux a "La Bella Dorment" i un premi especial pel salt més alt.

Ha rebut un premi del Centre de Diaghilev.

El 1998 Yury Grigoróvitx, va dirigir a l'Òpera Nacional de Moldàvia, "El Trencanous" i Alexei va ballar en ell paper principal.

Ha realitzat gires amb l'Òpera i el Ballet Nacional de Moldàvia per Espanya, Itàlia, Romania, Regne Unit i Holanda.

El seu repertori inclou papers protagonistes a "Don Quixot", "El Llac dels Cignes", "La Bella Dorment", "El Trencanous", "Giselle", "Les sílfides", "Chopiniana", "Paquita", "Coppelia".

El 2008, al 23ena competició de Ballet clàssic Internacional de Varna acompanyant a Cristina Terentieva va guanyar:

-Premi a la millor parella de ball.

-Premi a la millor coreografia original contemporània de Radu Poklitaru.

Actualment és solista a l'Òpera i Ballet Nacional de Moldàvia juntament amb la seva dona, Cristina Terentieva.

Divendres, 10 d'agost a les 22h

EL LLAC DELS CIGNES

Versió original

Coreografla: Marius Petipa – Lev Ivanov

Música: **Piotr I. Tchaikovsky**

Què contribueix al món de la dansa clàssica al fet que **El Llac dels Cignes** sigui el ballet més estimat de tots els temps? Per més que la seva encantada història recorre tota la gamma d'emocions humanes, el consens popular s'inclina a assenyalar la música de Piotr I. Tchaikovski, "el més admirat compositor de música de ballet en la tradició clàssica que mai hagi existit", com la major responsable, per estar repleta de moltes melodies molt apropiades per a dansar, i summament belles i agradables d'escoltar. D'altra banda, començant per les notes del tema malenconiós i misteriós de l'oboè, que anuncia la presència de la princesa-cigne al costat del llac, els ritmes, ja siguin ràpids o lents, han inspirat (i encara inspiren) coreografies líriques, fluïdes, i fins a una miqueta dramàtiques –si es vol–que ofereixen gran oportunitat de lluïment als intèrprets. Amb els millors solistes russos que integren la companyia en la qual destaquen Cristina i Alexei Terentiev, en l'obra més representada de tota la història de la dansa.

Primer acte (El jardí del castell del príncep Sígfrid)

És l'aniversari de Sígfrid, i el jove príncep està celebrant la festa al jardí del seu palau ancestral. Joves dels estats dels voltants han vingut a retre-li tribut. Quan tots comencen a divertir-se a la festa, el bon humor és pertorbat per l'entrada de la princesa mare i les seves quatre dames d'honor.

Ell observa al seus amics amb considerable desdeny. Sígfrid s'altera quan la seva mare li senyala que deu escollir aviat una esposa. La seva indicació, en el fons, és una ordre, i Sígfrid la rebutja obstinadament. La seva mare li recorda que la a la nit següent es celebrarà el seu aniversari formalment amb un ball a la cort, i allà, entre les dames més belles de la comarca, ha d'escollir a la seva futura esposa. Sígfrid veu que tota discussió és impossible i pareix que se sotmet a la seva voluntat.

Comença a fer-se de nit. Benno, el seu amic, sap que Sígfrid s'ha de distreure amb el que resta de la vetllada. Sent el soroll d'ales agitades per damunt, mira cap a dalt i veu en el cel bells cignes salvatges en ple vol. Benno suggereix que el príncep forma una partida de caça i vagi a cercar els cignes. Sígfrid accedeix; duen ballestes i se proveeixen de torxes enceses per il·luminar el camí a través dels boscos.

Segon acte (La vorera del llac)

La partida de caça comença. A una petita distància d'ells estan nedant els cignes. Conduint al grup hi ha una bella au.

El príncep camina al llarg de la vorera del llac cap als cignes: quan està a punt de seguir-los, veu alguna cosa a la distància que el fa vacil·lar. S'atura a prop de la vorera, després es retira ràpidament a través del clar per amagar-se. Ha vist una cosa tan extraordinària i estranya que ha d'observar-la detingudament en secret.

Entra en el clar, i allà està la dona més bella que mai ha vist. No pot creure el que veuen els seus ulls, la jove sembla ser cigne i a la vegada dona. La seva preciosa cara està emmarcada per plomes de cigne, que fan unió amb el seu cabell. El seu vestit, pur i blanc està embellit amb suaus plomes de cigne, i al seu cap du la corona de reina dels cignes. La jove pensa que està sola i amb por, tot el seu cos tremola, els seus braços pressionen el seu pit en una actitud gairebé desvalguda, d'autoprotecció, retrocedeix davant el príncep, movent –se frenèticament fins el punt de caure a terra. El príncep ja enamorat, li prega que no marxi volant i li diu que mai la dispararà, i que la protegirà. Ella és Odette, El príncep la saluda i li diu que la honrarà, però li demana -com és que ets la reina dels cignes? Ella li explica que el llac va ser fet amb llàgrimes de la seva mare. La seva mare plorava perquè un enciser malvat, Von Rotbart, va convertir a la seva filla en reina dels cignes. I seguirà sent cigne, exceptuant entre la mitja nit i l'alba, a no ser que un home l'estimi, es casi amb ella i li sigui fidel.

Siefried recolza les mans al seu i li diu que l'estima, que es casarà amb ella i que mai estimarà a una altra, i li promet fidelitat. Aram indignat pel destí del seu amor, vol saber on s'amaga en Von Rotbart. Justament en aquest moment, el mag apareix a la vorera del llac. La seva cara semblant a la d'un mussol, estira les seves urpes fent-li senyals a l'Odette perquè torni cap a ell. Von Rotbart senyala a Siefried amenaçant-lo. Odette es mou entre ells suplicant pietat a Von Rotbart.

El príncep li diu que ha d'anar la propera nit a palau. Acaba de fer la majoria d'edat i al ball ha de presentar núvia. Odette li replica que no pot anar al ball fins que no es casi, fins que Von Rotbart no deixi de tenir poder sobre ella, d'altra manera el mag la descobriria i el seu amor perillaria.

Quan els amants han deixat el clar, les hostes d'Odette, tots els cignes que com ella, tenen forma humana només les hores entre la mitjanit i l'alba, entren ballant des de la vorera del llac.

Tercer acte: (El gran saló del castell del príncep Siefried)

El ball està a punt de començar. Ambaixadors de terres estrangers, han arribat a rendir tribut al príncep al seu aniversari. S'anuncia l'arribada de cinc belles noies convidades com a possibles núvies pel seu fill.

Siefried només pensa en el clar de la vorera del llac i amb la retrobada amb l'Odette. La reina li demana que Balli amb les seves convidades.

Balli de forma automàtica i indiferent i es suma a una profunda malenconia.

Un herald es dona pressa per informar a la reina que una estranya parella ha arribat.

No sap qui són, però manifesta que la dona és preciosa.

Un cavaller alt entra amb la seva filla. Quan el cavaller es presenta a si mateix i a la seva filla Odile, a la reina.

Siefried pertorbat gairebé fins perdre el control mira fixament a la bella jove. Està vestida de negre però es la viva imatge de la seva estimada Odette.

Es tracta de Von Rotbart, que s'ha transformat a si mateix i a la seva fingida filla per enganyar-lo i que trenqui la promesa a Odette de que mai estimarà a una altra dona.

La reina té ara esperances de que el seu fill es casi amb una dona de rang com Odile aparenta ser i convida a Von Rotbart a asseure al seu costat a l'estrada.

Odile ha aconseguit enamorar a Siefried i aquest pensa que no es una altra que Odette. Mentre ballen els dos joves, Odette es deixa veure a la distància i li fa senyals al príncep de que si continua amb aquesta actitud pot ser fatal per a ella. Després Siefried s'apropa a Von Rotbart i li demana la mà d'Odile i aquest li dona el seu consentiment.

En aquell moment hi ha un estrèpit tro. La sala de ball s'enfosqueix. Ràpids llampecs de llum mostren als espantats cortesans abandonar la sala de ball, a la reina mare atabalada i a Van Rotbart i a Odile de peu davant el príncep en triomf final de revelació. Siefried no pot suportar els seus somriures odiosos i cruels i es torna per veure a la distància la figura patètica de l'Odette. Buscant-lo desesperadament, amb el seu cos agitat pel disgust. Siefried cau a terra turmentat per la seva falta.

Quart acte (La vorera del llac)

Les donzelles cigne s'han agrupat a la vorera del llac, i apareix Odette plorant i intenten consolar-la. Li recorden que Siefried és només humà i que podria no haver conegut l'encís i podria no haver conegut el pla de'n Von Rotbart. Siefried entra al clar i busca frenèticament a l'Odette entre els cignes. La pren als seus braços demanant-li perdó i jurant-li el seu amor infinit.

Odette el perdona però li diu que no serveix de res, doncs el seu perdó es correspon amb la seva mort.

Quan apareix Von Rotbart, Siefried el desafia en una lluita, que guanya per la força de l'amor que sent cap a Odette.

Repartiment

Odette – Odille: Cristina Terentieva

Príncep Sígfrid: Alexei Terentiev

Rothbart: A. SHALIN

Bufó: A. GERASIMOV, A. MIKHEEV

Pas de Trois: N. GUBANOVA, A. BOROVKOVA, S. TARASENKO, A. MUSSAKHANOV

Quatre Cignes: S.SUVOROVA – N. KISELEVA, A.BOROVKOVA – N. IVASENKO

Tres Cignes: E. SHALINA - K.YUDINA - N. GUBANOVA

Dansa Espanyola: E. SHALINA, A. MUSSAKHANOV

Dansa Núvies:

Italià - N. KISELEVA

Rus - S. SUVOROVA

Polonès - A. BOROVKOVA

Hongarès – N. GUBANOVA

Reina: S. SHIKINA

Dissabte, 11 d'agost a les 20h.

LA BELLA DORMENT

Versió original

Coreografia: Marius Petipa – Lev Ivanov

Música: **Piotr I. Tchaikovsky**

La Bella Dorment és una de les grans partitures de ballet composta per Txaikovski, juntament amb el Llac dels Cignes i El Trencanous.

Es remunta al 1890 i per tant correspon al període del romanticisme tardà. Però l'ensucrament i la decadència d'aquest conte de Perrault es compensa amb una il·luminada i fantàstica música i amb la coreografia de Màrius Petipa, que va aconseguir un model insuperable i una obra mestra de ballet clàssic, amb passatges antològics d'escenes d'acció i lliure de tot pretext narratiu.

Una veritable exposició acadèmica en el divertissement final.

SINOPSI

A la cort del rei Florestà XXIV ha nascut la princesa Aurora. Es celebra el baptisme de l'infant, i conviden a sis fades bones. Cada una d'elles ofereix a la princesa un regal. De sobte, Carabosse, una bruixa maliciosa, arriba a Palau ofesa. El mestre de cerimònies Cantalburre (o Cantalabutte) ha oblidat convidar-la. Amenaçant llança una maledicció sobre la petita Aurora: a la seva joventut es punxarà el dit amb un fus i morirà. Debades tothom prova d'apaivagar la ira de la fada dolenta. La fada Lila amb els seus poders modifica l'encanteri: Aurora no morirà, caurà en un somni profund del qual no es despertarà fins rebre un petó d'amor.

Els anys passen, Aurora es converteix en una noia bonica, feliç i bona persona que ignora el seu destí inevitable. Els seus pares, fa anys, van destruir tots els fusos que existien al Regne, pensant que d'aquesta manera l'amenaça quedaria eliminada. És la celebració del 16è aniversari de n'Aurora i ella ha de triar un marit entre quatre atractius prínceps arribats des dels quatre punts cardinals. Durant la festa, quan ningú no s'ho espera, apareix una dona d'edat avançada (que no és altra que la bruixa Carabosse) que li ofereix a la princesa un objecte que mai havia vist i que per a ella és totalment desconegut: És un fus. Es compleix la maledicció i el fus punxa la mà de la noia, que perd el sentit. La fada Lila intervé i fa créixer un bosc màgic al voltant del Palau i tots aquells que estan a l'interior es queden dormits al voltant del llit on es troba n'Aurora.

Passen cent anys, o potser dos-cents i un dia arriba al bosc, amb els seu seguici, un jove i atractiu príncep anomenat Desiré. La fada Lila, que el veu, evoca davant d'ell la visió de n'Aurora i ell s'enamora ràpidament. Carabosse intenta que en Desiré no arribi a Palau, però no ho aconsegueix. El príncep conduït per l'amor arriba on és n'Aurora i sense pensar-s'ho li fa un petó que desperta la princesa.

La Cort reviu i l'alegria triomfa, s'ha eradicat el mal. Arriba el festeig de les noces i en Desiré i n'Aurora s'uneixen per sempre. A la festa es ballen danses de contes famosos com la Caputxeta Vermella, el Gat amb Botes o l'Ocell Blau.

Els trets més notables d'aquest ballet són el seu desenvolupament en diferents períodes i la quantitat de fragments importants que posseeix. A més de la presència dels dos protagonistes, és pertinent la intervenció de la fada bona i la bruixa.

Repartiment

Bella Dorment (AURORA): CRISTINA TARENTIEVA

Príncep(DESIRÉ): ALEXEI TARENTIEVA

Fada Lila: E. SHALINA

Carabosse: A.SHALIN

Rei i Reina: I.BOGDAN y S.SHIKINA

Cantalabutte: A.GERASIMOV

Ocell Blau i Princesa Florina: N. GUBANOVA, A.MIKHEEV

Gat i Gata: I.ANUFRIEV y N.KISELEVA

Llop i Caputxeta Vermella: S.SUVOROVA y S.TARASENKO

Ventafocs i Príncep: A.BOROVKOVA, A. MUSSAKHANOV

Pedres: N. IVASENKO, K. YUDINA, A. SPASSKAYA, E. CHERNOVA

Què té el Ballet de Moscou què és tan estimat pel públic?

Perfecte! Extraordinari! Únic! Genial! Sensual! Meravellós! Ho diu la crítica i el públic. Més de cent representacions l'últim any a diversos teatres. Contribuint a la difusió del ballet amb les seves representacions

AUDITORIUM DE PALMA DE MALLORCA

CENTRE PER A LES ARTS I CONVENCIONS

Venda d'entrades a les taquilles de l'Auditori i a Servicaixa.

Preus de les entrades numerades: 25€ y 35€

Possibilitat de fer grups: 20€. Consultar les condicions a
info@factoriacultural.com

Per a fotografies, dossiers, premsa i entrevistes:

Rafel Oliver 622 32 87 22 – 971765622

Més informació a : www.factoriacultural.com

I a : www.sistemaproducciones.com

Vídeo: <http://www.youtube.com/v/KNvMjtKq13k&hl=es&fs=1>

Vídeo solistes: <http://www.youtube.com/watch?v=92M9nRQMZkE&feature=related>

UNA PRODUCCIÓ DE FACTORIA DE PRODUCCIONS CULTURALS SC

Correu: info@factoriacultural.com Tel. 971765622 - 622328722

Gires i la informació diària per :

facebook.